

عنوان مقاله:

در جستجوی نقش جهت در محیط های انسان ساخت

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

احمد میراحمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد،

حسین مهدوی پور - استادیار، گروه معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

مفهوم جهت با حس آگاهی و شناخت همراه بوده و در این مقاله منظور از جهت جهت یابی و جهت گیری است که توسط انسان در محیط های انسان ساخت و محیط هایی که بر آن احاطه دارد، صورت می پذیرد. در واقع انسان هابرای سکینگزینی و حرکت کردن در محیط نیاز دارند که با ادراک محیط اطراف، از حس جهت یابی خوداستفاده کرده و به شناسایی آن بپردازند تا بتوانند جهت گیری خود را نسبت به آن حفظ کرده و به حرکت خود ادامه دهند محیط های انسان ساخت در مقیاس معماری و شهر در طول تاریخ، در مناطق مختلف به صورتی گوناگون جلوه پیدا کرده اند و از این صورت ها، می توان به تفاوت جهت گیری شهرها و بناها اشاره کرد. این امر بدان خاطر است که محیطهای انسان ساخت از نظامهای جهت تاثیر پذیرفته اند. برای مثال یکی از این جهات، قبله می باشد که به طورمحسوسی بر معماری و شهرسازی اسلامی تاثیر گذارده است. در این مقاله با استفاده از فرآیند های ادراکی و ارتباط آن با نظام جهت به بررسی نقش جهت در زندگی انسان و حیوانات و انطباق آن با معماری تمدنها، آیینها و سنتهایمختلف پرداخته می شود. بر این اساس، نتایج به دست آمده گویای این است که در طراحی محیط های زندگی انسان، باید توجه کافی به نظام جهت در انسان ها و ارتباط آن با شکل گیری بناها شود. عدم جهت یا انحراف از جهت، سردرگمی و مشکلات روانی را در انسان به همراه دارد و این در دوره معاصر محسوس است لذا توجه به جهت از اهمیت والایی برخوردار می باشد

کلمات کلیدی:

جهت یابی، جهت گیری، ادراک جهت، شناسایی فضا، محیط انسان ساخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/470860>

